

Nærværende lovforslag tilsigtede — ved en tilføjelse til overgangsbestemmelsen i lovens § 17, stk. 4 — at skabe lov-hjemmel for, at der i overgangsperioden kunne udpeges studen-terrepræsentanter uden strengt hensyn til de i loven fastlagte principper. Sådanne regler, som ministeren herefter måtte fast-sætte, skulle — efter lovforslaget — fremkomme på basis af forhandling med studenterrådene og universiteternes rektorer.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Morten Lange*) anførte i sin frem-sættelse bl. a., at styrelseslovens bestemmelser om studenternes re-præsentation — om hvilke der i øvrigt ikke havde været enighed i tinget — havde vakt modstand i universitetskredse i bred almindelig-hed. Hvad angik Københavns universitet forelå dels valgregler i et ministerielt cirkulære af 12. oktober 1970, dels valgregler i en statut for studenterrådet vedtaget ved urafstemning blandt de studerende. Det var tvivlsomt, om et valg kunne gennemføres efter cirkulærets tidsmæssige terminer, og det var utvivlsomt, at afholdelse af valg efter cirkulærets bestemmelser ville besværliggøre styrelseslovens ikrafttræden.

Det var afgørende for forslagsstillerne, at den demokratisering i begrænset omfang, som styrelsesloven tilsigtede, ikke blev forspildt ved valgformer, som var uacceptable for studentergruppens flertal.

Undervisningsministeren bemærkede ved lovforslagets 1. behand-ling, at det gamle professorstyre ved Københavns universitet med gennemførelsen af den nye styrelseslov var afløst af en ordning, hvor-efter universitetet fremtidigt skulle styres af organer, hvortil såvel lærere som studerende havde valgret og var valgbare. Ministeren understregede i denne forbindelse, at universiteterne efter den nye lov var statsuniversiteter, altså offentlige institutioner, der administre-rede meget store offentlige midler. Der kunne derfor ikke være tvivl om, at folketinget måtte give regler for, hvorledes de styrende orga-ner skulle vælges.

Disse hovedregler var overensstemmende med, hvad der gjaldt for demokratiske valg i det danske samfund på andre områder.

Dette var baggrunden for, at ministeren ikke havde kunnet god-kende de valgregler, som studenterrådet ved Københavns universitet havde udformet. Grundene hertil var i korthed følgende: De indeholdt ikke adgang til, at der ved opstilling af *flere kandidatlist*er kunne sikres forskellige synspunkter en rimelig repræsentation gen-nem *forholdstalsvalg*. Der var kun adgang til at opstille én liste. De var endvidere ikke udtryk for, hvad der almindeligvis forstås ved *di-rette valg*. Der skulle således vælges flere studenterrepræsentanter, end der skulle være i universitetsorganerne, hvorefter repræsentan-terne skulle udpeges blandt de valgte af studenterrådet selv. Endelig skulle de studerendes repræsentanter i de styrende organer kunne